

A RÓZSASZÍN RUHA

Péterfy-Novák Éva *A rózsaszín ruha* kötetéből

és Szentesi Éva *Csokiszív2* novellájából

A rózsaszín ruha

Nő1: A rózsaszín ruha!

Nő2: Az amerikai rózsaszín dzsörzérúha. Hogy összement!

Nő1: Tízéves vagyok, és Gizi a legjobb barátnőm. Ő az, akivel meg tudjuk beszélni az élet dolgait. Mert vannak ám az életnek dolgai. Gizi erősebb és magasabb nálam, dühös rám, amiért a ruha annyira összement, hogy rá kicsi lesz. Talán először a barátságunk alatt, most őszintén örültem neki, hogy Gizi nagyobb nálam. De aztán a vasalásnál –minden egyes húzását lestük-, esküszöm, én megszedültem, a ruha egyre nagyobb lett. Visszanyerte eredeti méretét, senki nem látott még ilyet, ez biztos **valami amerikai találmány**, hogy a mosástól összemegy, a vasalástól meg újra visszanyeri eredeti nagyságát. Gizire és rám is nagy lett. Szomorúan mentünk le a játszótérre, megfogta a kezem, úgy ahogy kettőnk titkos kézfogása volt. *(összefűzik az ujjaikat)*. Mint a hajfonatot. Te vagy a legjobb barátnőm! Apám hiába mondta, hogy barátkozhatnék azzal a magas vörös hajú lánnyal a negyedikről, de nem akartam. Idősebb is volt, ráadásul nem állt szóba velünk. Nekem Gizi volt a legjobb barátnőm. Még a jégkrémen is testvériesen osztoztunk. Hazafelé megbeszéltük, ha nagyok leszünk, akkor elmegyünk **Amerikába**, és mindenképpen hozunk magunknak **olyan** rózsaszín ruhát. Aztán, ha hazajöttünk **Amerikából**, mind a ketten férjhez megyünk. Én természetesen Gergelyferihez, Gizi meg ahhoz a magas fiúhoz a szomszéd lépcsőházból. Ugyan

még nem voltunk velük köszönőviszonyban sem, nevet adtunk-születendő gyerekeinknek.

Nő2: Andor!

Nő1: Nekem és Gergelyferinek lányunk lesz, Barbara. Együtt fogjuk tologatni Andort és Barbarát. A gyerekeink összeházasodnak felnőtt korukban, mi pedig megfogadtuk, örökké barátok maradunk. Még a Balatonra sem mentem le a szüleimmel, nem érdekelt a Balaton. És nem érdekelt, hogy lebarnulnék. Gizivel szövögettük a felnőttkori terveinket. Egy nyárvégi napon anyu rávett, hogy kísérjem el egy barátnőjéhez, de nem jöhet Gizi, mégsem vihetünk el magunkkal valakit, akit ott nem ismernek. Csak azért mentem el, mert abban a lépcsőházban lakott Gergelyferi, és ugye környezettanulmány, hol fogok vele lakni, meg aztán össze is futhatunk a lépcsőházban. Még átmentem szólni Gizinek, hogy sietek, délután itthon leszek, de nem volt otthon. Anyukája azt mondta, hogy...

Nő2:(kintről) Lement a negyedekre játszani.

Nő1: Aztán hazaérve, csak úgy papucsban szaladtam a hatodikra, de a nővére a szokásos kedves mosoly helyett hidegen közölte...

Nő2: (kintről) Gizi nem ér rá!

Nő1: Kb. fél óráig állhattam ott. Felcsengettem másnap és harmadnap is, nem volt válasz. Nem akartam elhinni, hogy engem már nem szeretnek a Giziék. Mit csináltam? Gizinek mégis Gergelyferi tetszik, és ezért nem akar velem barátkozni? Hogy mondjam meg anyukámnak, hogy olyan rossz vagyok, hogy még a világ legjobb barátnője sem akar látni? Hogy mondjam meg majd Barbarának, a kislányomnak, hogy miért nem barátkozom már Andor anyukájával, aki majd a férje lesz. Én megfogadtam, hogy nekem azért is a legjobb barátnőm marad. Aztán ősszel egyszer szembejött velem. Azzal a vörös hajú lánnyal volt a negyedikről. Fogták egymás kezét, *egyiket a másikba, mint a hajfonatot*. Ahogy közeledtünk egymás felé, Gizi elfordult. Fehér kardigán volt a lányon a negyedikről, és bár egy pillanatig azt hittem a szemem káprázik, de nem, jól láttam, a kardigán alatt ott volt rajta a rózsaszín ruha...

Egyelőre még én férjem

Feleség: *(tandemmel köröz a térben, majd leszáll)* Talán soha nem fogom megtudni, miért szerettem ki a férjemből egyetlen pillanat alatt. Rongy vagyok, aki egyszer szeret, aztán mégsem, vagy csak sértett vagyok, aki nem tud felülemelkedni? Miért lenne a másik a hibás az én szerelmem elmúlása miatt? Miért nem vigyáztam jobban, hogy tovább szerethessem? Felhívott és találkozni akart velem. Hát hogy a fenébe ne lennék kíváncsi rá? Hogyan ne lennék kíváncsi rá, aki a férjem új szerelme? Látni akartam, belenézni a szemébe, kérdezgetni, hogy mióta, és mennyire, és milyen gyakran, és hol, és szerinte miért. Azt mondja, menjek el érte, üljünk be valahová. Kivágták a lábkörmét, ő nem tud most gyalogolni. *Halló! Beszélünk kellene, mert hát van három gyerek, meg mégiscsak. Barátságot akarok, meg tiszta beszédet. Mint nő a nővel!* Mint nő a nővel, bazdmeg? Egy éve sincs, hogy levették a bal mellemet. Beszélni akarsz? *Személyesen. Barátként. És jó leszek a fiúkkal, hidd el, meg majd nagyon figyelek. Meg nem is vagyok olyan rossz ember, amúgy.* Elmegyek érte, mert kivágták a lábkörmét. Állok a ház előtt és várok. Ócska tízemeletes, lepusztult környék. Azért az én férjemnek több járna. Ilyen környéken hagyni az Audit, hát igenis több járna. Annyit tudok, hogy világosszőke a haja. Ezernyi félhosszú, világosszőke hajszálat szedtem össze az egy év alatt. Tudtam, hogy ez veszélyes, mert túl sokáig vannak ugyanazok a hajszálak. Az előzőek nem számítottak. Vagy az is lehet, hogy nem cserélődtek, csak sokszor volt új hajszíne a nőnek. Bárki volt, nem érdekelt, úgy tettem, mint aki elhisz mindent, idős szülőket, éjszakai teremfocit, barátokat. *(Szerető bejön)* Ő lesz az! Fura kézműves kabát van rajta. Csúnya kabát. Áporodott dohány- és másnaposságzagot hoz, parfümmel alaposan belocsolva. És öreg. Idősebb, mint én. Erre nem számítottam.

Szerető: Korán van, még egyik kávézó sincs nyitva, szerintem menjünk el hozzátok, úgyis egyedül vagy.

Feleség: Honnan a faszból veszed, hogy egyedül vagyok. Lehetne nálam egy Bradpitt, aki nyálcsorgatva alszik még a meleg hálóban. *(majdnem fejbe veri, ahogy felszáll a tandemre)* Bocsnat!

Szerető: *(hátral ül a tandemre, újabb körök)* És mikor jönnek haza?

Feleség:*(kintről)* Az egyelőre még én férjemék?

Szerető:*(kintről)* A gyerekek jól érzik magukat a nagyapjuknál?

Feleség: *(bejön)* Zavar a szaga. Rossz, nem izzadságszag, csak rossz szag. Nem szeretem szag. Talán, hogy a mellemet levették már nekem sincs jó szagom? Ez biztosan pszichés, hogy nem tetszik a szaga. Keresem az emlékeimben, hogy az egyelőre még én férjemen éreztem ezt a szagot valaha. *(Szerető be)* Hozhatok kávét?

Szerető: Igen, köszönöm. Úgy iszom, ahogy ő.

Feleség: Persze, hogyan inná másképpen.*(kimegy)*

Szerető: Hidd el, nem akartunk megbántani. Tulajdonképpen örülök, hogy véletlenül megtaláltad azt a kulcsot a levélkével a zsebében, pedig rászóltam, hogy mielőtt a szennyesbe dobja, vegye ki onnan!

Feleség:*(kávésbögrékkel be)* Az egyelőre még én férjem!

Szerető: *(Feleség nyújtja a kávésbögrét)* A macisból szoktam. Megkönnyebbült, hogy végre elmondhatta neked. És persze a fiúk, nem kicsik már, és nagyon fogunk majd figyelni, és nekem meg nem is lehetett gyerekem... a támaszod leszek, legyünk nagyon jó barátnők, és ott leszek, ha jönnek a nehéz órák, az áttét, vagy mi, és ha megtörténik az, amiről ne is beszéljünk inkább, mindent úgy csinállok majd, ahogy azt te meghagyod nekem. Ő a legjobb barátom is.

Feleség: Az egyelőre még én férjem!

Szerető: És nemcsak a legjobb barátom, de nagyon fel is nézek rá, mert olyan nagyszerűen fantasztikusan vezeti a céget, és olyan fantasztikusan okos, és olyan fantasztikusan jó apa.

Feleség: A céget én vezetem. Én vagyok a fantasztikusan okos, az én találmányomra épült az egész cég, *az egyelőre még én férjem* csak papíron dolgozik ott.

Szerető: Mit szólnál, ha mi ideköltöznénk, és te vennél egy másik házat itt a közelben?

Feleség: Hát nem szeretnék! Ezt a házat örököltem, itt nőttem fel, sokat jelent nekem.

Szerető: Akkor majd mi veszünk, *addig is*.

Feleség: Addig is?!

Szerető: Sokat olvasok. Nem akarok lemaradni tőled. Te annyira okos vagy. Ezt ő mondta.

Feleség: Az egyelőre még én férjem!

Szerető: Adnál tippet, hogy mit olvassak? Hogy felzárkózzak? Hogy művelt legyek. Voltam már férjnél réges-régen, de elváltam, mert az egyáltalán nem olyan volt mint...

Feleség: Mint az egyelőre még én férjem!

Szerető: Tudnod kell, hogy ez a viszony –köztünk- nem olyan, mint az átlag, *most szerzek egy nős pasit, aztán lenyúlom* eset, mi először barátok lettünk, mert vigaszra szorult az a szegény ember, amikor megtudta, hogy a felesége, mármint te, rákos. És én műkörmös vagyok- ugye- abban a fodrász szalonban, ahová ő jár. Elkezdtünk beszélgetni, és szinte az első pillanattól kezdve a legjobb barátok lettünk, a szerelem csak később jött... ellenálltunk sokáig... de biztos tudod, ha a szerelem jön... és ilyen szerelem, mint a mienk csak egyszer van az életben! Az én kicsim most nem tudja, mit csináljon, mert nem akar téged betegen itt hagyni, és egyáltalán nem akarunk megbántani. Aztán, eszembe jutott a megoldás. Olvastam egy fantasztikus könyvet, mert olvasok mostanában, ahol a szerető elment a feleséghez, és mindent megbeszéltek, és akkor a pasas már tudott dönteni, mert a nők segítettek neki, mert a nők összebarátkoztak, és szerinte ez nekünk is menne, mert már most úgy érzem, te vagy a legjobb barátnőm. Annyira örülök, hogy ilyen jóba lettünk. Mindjárt felhívom őt, és elújságolom neki is. Ebédelhetnénk vasárnap együtt, nem? Szívesen kijövök, és akkor legalább a gyerekekkel is, mert én még ugye, nem találkoztam velük. Sokat számítana, ha te mutatnál be nekik. Már nagyok és okosak, és tudom nagyon fontos nekik az apjuk boldogsága, és meg fogják érteni, de mi lenne, ha azt mondanánk, hogy neked is fontos, hogy szeressenek engem, mert mi barátnők vagyunk.

Feleség: Fasza. Azokra a hajszálakra mégis oda kellett volna figyelnem. Bepakolom hat bőröndbe *az egyelőre még én férjem* összes ruháját. A többi cuccát meg kidobom a picsába.

Moszkva 1.

Szauna

Feleség elhelyezkedik a szauna padon, Barátnő be úszószemüvegben, mindkettőn fürdőlepedő.

Feleség: Valami baj van? Jaj, Nagyon sajnállak, hidd el.

Barátnő: Voltunk már jobban is!

Feleség: Megcsal?

Barátnő: Hát azt azért nem hiszem!

Feleség: Tudod, nekem is volt egy időszakom, amikor nagyon féltékeny voltam, ráadásul az exbarátnőjére, akiről mindig azt mondta, élete nagy szerelme volt, na, most mondd! Ilyenkor nekem görcsbe ugrott a gyomrom, meg is kérdeztem a húgom barátnőjét, aki együtt dolgozott *azzal* a nővel. Te tudsz valamit róla? Tudod, mit válaszolt? Van pasija, akinek van két gyereke, de minden délután megy Katiért a munkahelyére! Tessék, most is nő emberrel kavar. Tamást is egy ilyenért hagyta ott annak idején. De most beszéljünk már rólad, aztán mennem kell a gyerekekért. Tamás csak jövő héten jön haza, kedden, addig el sem tudom érni, mert tudod, ott nincs térerő. Megszoktuk, már hogy nem beszélünk, ha Moszkvába megy. Látom rajtad, baj van. Kevés a szex? Ó, ha valami nálunk nem kevés, az a szex. Én utána néznék a helyedben. Van élet Karcsin túl is. Képzeld, este a párnámon megint ott volt a hét napra elkészített levélke. Bocs, frissíthetek kicsit? (*játék a fürdőlepedővel*) Tudod, ez régi szokásunk. Minden este ki kell bontanom egyet, a tegnap estibe bele is szédültem rendesen. Tamás mestere a szerelemnek, és nemcsak a testinek, hanem az írásbelinek is. Otthon úgy kell viselkedni, hogy ne akarjon az a férfi

máshoz menni. Nem tudom, hogy te mit csinálsz otthon, de én mindent megteszek. Az én hét levélkém is ott lapul Tamás bőröndjében. Mert én is mestere vagyok a szerelemnek, és nem lenne ilyen szenvedéllyel teli a házasságunk immár tizenegy éve, ha én ezekre a dolgokra nem figyelnék oda. Ha kell, boldogan adok neked tanácsokat.

Barátnő: Nekem te ne adj tanácsokat! A te férjednek viszonya van, és nemcsak egy viszonya van, néha még, ne szólj közbe, az állandó mellett is akadnak alkalmi kapcsolatai.

Feleség: Nem tudok én ezzel a rosszindulattal mit kezdeni. *(kirohan, majd vissza a papucsáért)* Engem megkefél az uram minden este, színtiszta ügy, hogy ezt irigyled. *(kimegy, Barátnő utána)*

Barátnő: *(kint)* Már nem bírjuk nézni, mit csinál veled Tamás. Most is a Balatonon van Katalin, ugyanis az a nő ember a te férjed. Lófaszt van ő Moszkvában.

Feleség: *(mindketten felöltözve be)* Te beteg vagy. Semmi okom arra, hogy azt gondoljam gonosz vagy, egyszerűen csak beteg. Ajánlok egy terapeutát, majd segít feldolgozni a boldogtalanságodat. Hogy kell lemondani azt a kurva parkolást?

Barátnő: Stoppal Pipikém, stoppal.

Feleség: Karcsit sajnálom. És sajnálom, hogy évtizedek óta a barátom voltál. Na, csá!

Barátnő: Meg sem kérdezed, mi baja Karcsinak?

Feleség: Jó, tudom, hogy elkeseredett vagy.

Barátnő: A proosztatájával van baj. Ki kezelte annak idején édesapádat? Megadnád a nevét és az elérhetőségét?

Feleség: Megkeresem otthon, csak leteszem a gyerekeket.

Barátnő: És... ne haragudj! Vedd úgy, hogy semmit nem mondtam.

Csokiszív 1-2.

Feleség (terhes): A kezem a hasamra teszem, és érzem, ahogy erőteljesen rugdos a fiam.

Szerető: A kezemet a hasamra teszem, és *elképezelem*, ahogy rugdos a fiam.

Feleség: Szédülök a fáradtságtól, a nappali ablakában állok tegnap este óta. A férjemet várom.

Szerető: Isten ments, hogy most felébredjen, mert akkor hazamegy.

Feleség: Ilyet korábban soha nem tett, hogy szó nélkül elmarad egész éjszakára, hiszen tudja... Csak akkor alszom egyedül, amikor utazik a munkája miatt. Az pedig miattunk van. Azért, hogy többet keressen.

Szerető: Tizenöt éve vagyok a szeretője.

Feleség: Biztosan valami baj van. Ez sem ő. Ez sem ő! Látom Tamást az összetört autóban valahol egy út szélén, látom a kórházban, látom, ahogyan tolják, és ő csak hajtogatja, hogy szóljanak a feleségének... Aztán gondolatban *két hatalmas piros vonallal áthúzom ezeket a képeket*.

Szerető: Egy másik házasságban élt még az egyessel, amikor megismertem. Fiatal voltam, azt akartam, hogy csak az enyém legyen teljesen. Néhány hónap kellett, és elhagyta az egyest. Én boldog voltam, ő megőrült: tőlem, miattam; szerelmes voltam, szeretett ő is, de nem nyugodtunk. Szakítottunk-összejöttünk újra és... megint szakítottunk. Aztán azt mondta, visszamegy.

Feleség: Egyszer egy kolléganőm azt mondta, így kell a bajt elkerülni. Hogy kihúzzuk, és akkor nem válik valóssá semmilyen baljós látomás. Amikor a szüleim húsz évvel ezelőtt nem értek haza időben, álmomból felébredtem, és azt a képet láttam, hogy anyámék meghalnak, áthúzhattam volna egyből piros vonallal. De nem tettem, mert nem ismertem ezt a módszert, még kislány voltam. Megálmodtam a bajt: én öltem meg őket.

Szerető: Egy év csend. Aztán váratlanul megjelent szilveszterkor, horgásruhában... egész délután szeretkeztünk. Olyan volt, mint azelőtt, mintha nem telt volna el egy év, mintha nem történt volna semmi, és belerészegültem

megint a boldogságba. Aztán az estét sem várta meg. Haza kellett mennie, várták otthon. Várta otthon a kettes. Azt mesélte nyáron vette el.

Feleség: Tizennégy éves korom óta rettegek attól, ha valaki nem jön időben. Jól tudja ezt a férjem.

Férj/ Nők (dal): Vannak helyzetek, amikor az ember nem ér időben-haza, és nem tud telefonálni. Nem kell mindig izgulni, drágám.

Szerető: Undorodtam ettől a ketteskétől, meg akartam ölni, aztán eltelt hat év. Pár hónapja, amikor elmondta, hogy a felesége terhes, az utolsó reményem is elszállt.

Feleség: Harmincnégy évesen az első babámmal vagyok várandós.

Szerető: Most itt fekszem visszafojtott lélegzettel, és elképzelem, milyen volna, ha a gyerek bennem rugdosna.

Feleség: Akkor késik, amikor a Laci nevű barátja szerelmi ügyeiben kell tanácsot adni. Most is hozzájuk ment tapétázni.

Szerető: Szeretem az utazásokat, mert akkor nem megy haza éjjel.

Feleség: Én valahogy nem szeretem, ha odamegy.

Szerető: Olyankor ébredhetek vele.

Feleség: Nem is ismerem őket.

Szerető: Laciékkal is sokat utazunk.

Feleség: Kimaradok az életéből.

Szerető: Ők régi barátok.

Feleség: Ugyanúgy, mint amikor a szüleit vagy a testvéreit látogatja meg.

Szerető: A szemükben én vagyok Tamás felesége.

Feleség: De egész éjszakára még nem maradt el minden szó nélkül. Biztos valami baj történt, mert csak úgy nem csinálna ilyet, hiszen nagyon szeret.

Férj/Nők (dal): Életem legnagyobb ajándéka vagy!

Feleség: Tegnapelőtt, amikor hazajött a horgászásból, még egy apró csokiszívet is elővarázsolt a kertésznadrágja zsebéből. Kicsit össze volt nyomódva, de nekem hozta.

Szerető: Az asztalra pillantok, ott van kibontva egy doboz marcipán csokiszív. Mindig hoz ilyet, mindig egy egész dobozzal.

Feleség: Ez a kettőnk rituáléja. Hogy a kezembe nyom egy apró szívet. Amikor először szorította a kezembe a tankolásnál...

Férj/Nők (dal): Jobb, ha mások nem látják, még férfiatlannak tűnhet.

Feleség: Cseppet sem az, inkább gyengéd és szerelmes. Amikor megismerkedtünk nagyon maga alatt volt, mert épp kirakta a felesége.

Szerető: Az egyes!

Feleség: A nő összejött egy régi szerelmével. nagyon csúnyán elbánt Tamással, mindenéből kiforgatta. Egy hét múlva hozzám költözött, és két hónap múlva, ahogy kimondták a válást, feleségül vett.

Szerető: A kettes!

Feleség: Az esküvőnk nagyon szerény volt, nem akarta, hogy mindent én fizessek, bár szívesen tettem volna, bőven telt volna rá az örökségemből. Még a szüleit, a testvéreit, és Laciékat sem hívta meg. Arra hivatkozott, hogy jobb, ha a szülei nem tudják meg, mekkora vagyonom van, azonnal kölcsönkérnének.

Férfi/Nők (dal): Rád vártam egész életemben.

Feleség: Sokat és jókat szeretkeztünk, hat évig mégsem fogantam meg. Rengeteg specialistát megjártunk, míg végül, amikor már majdnem lemondtunk a babáról, spontán teherbe estem. De hát mindketten akartuk ezt a gyereket! Akartuk mindketten. Még csak 34 éves vagyok... vagy azt gondolod, hogy késő? Beszélj már, mondj valamit.

Szerető/Férj (dal): Én vagyok a világ legboldogabb embere.

Feleség: És akkor elöntött valami mérhetetlen nyugalom. Csak az a pár másodperc csönd ne lett volna.

Szerető: Két évvel az esküvője után a kettessel, a szülei az ötvenedik házassági évfordulójukon újra összeházasodtak. Mert azok annyira szerették egymást...

Feleség: az apja így kért bocsánatot az anyjától a sok hazugságért

Szerető: Kapott tőlem egy piros, norvég mintás pulcsit.

Feleség: Azt mondta, kapott az anyjától egy piros, norvég mintás pulcsit.

Mindketten: Esméletlenül jól állt neki.

Szerető: Én is hivatalos voltam az esküvőre, kértem jöjjön abban. Akkor olyan lesz, mintha mi is... Tudtam eljön ő is, de nem hozza magával kettest.

Feleség: Miért nem akarsz magaddal vinni? Szégyellsz?

Szerető: Nem akart lebukni, nem akarta bántani, vagy engem óvott, vagy egy kicsit mindkettőnk... Vagy magát!

Feleség: Azt mondta engem akart megóvni, de jó, akkor menjek! Veszekedve indultunk; Hát ki megy piros norvég mintás pulóverben esküvőre? Most komolyan az anyja miatt? Hát jó kis család ez, basszus! Megegyeztünk egy fehér ingben és a nyakra vetett piros norvég mintásban.

Szerető: Fehérben voltam, kicsit azt képzeltem ez az én menyegzőm is ővele.

Feleség: A templomtól kicsit távolabb álltunk meg, nem szálltunk ki a kocsiból.

Szerető: Álltam a templom előtt, vártam mikor fordul be a kocsival. Aztán megláttam, ott ült mellette. A fejét simogatta. Nem szálltak ki.

Feleség: Nem akart bemenni, hogy nem bírja nézni ezt a hazug cirkuszt, hiszen mindenki tudja az apja nőügyeit.

Szerető: Eldöntöttem, hogy odamegyek és elmondok mindent. Ma nekünk kellene ebben a templomban állni. Beindította a motort.

Feleség: Beindította a motort.

Szerető: Három hónapig nem beszéltünk.

Férfi/Nők (dal): Életem legnagyobb ajándéka vagy!

Szerető: És én újra vakon bíztam ebben a végérvényesen elbaltázott szerelemben. Aztán bejelentette, hogy kettes terhes.

Két Nő /Dal: Értsd meg, most, hogy jön a gyerek, már nem jöhetek el. De a szerelmem te vagy, meg a legnagyobb kincsem.

Feleség: Most, hogy szép lassan kivilágosodik, talán már nem jöhet baj, hiszen áthúztam azokkal a piros vonalakkal minden rémképet.

Szerető: Tudom, sohasem leszek a felesége. Mindig azt akarom, hogy legalább csak egy éjszakát maradjon, és akkor azt az éjszakát végteleníteném, és legyen gyerek is idebent, a szívem alatt. Aztán felébred, szinte reggel van. Kapkodva öltözik. Szeretlek-mondja.

Feleség: Felfrissítem magam a fürdőben.

Szerető: Elindul az ajtó felé. Aztán megáll, visszafordul, odalép az asztalhoz.

Feleség: Mire kijövök, Tamás a konyhaasztalnál ül a széken. Amikor meglát, felugrik, és gyengéden magához ölel.

Szerető: Sietve kivesz egy csokiszívet, és zsebre vágja.

Feleség: Közben a kezembe csúsztatja az elmaradhatatlan csokiszívet.

Szerető: Odamegyek a dobozhoz, ki akarok venni én is egyet, de látom, elvitte az utolsót.

Nők/Dal: Nagyon szeretlek benneteket!

Szerető: Valami fura, rossz érzés a torkomban ott marad.

Feleség: Valami fura, rossz érzés a torkomban maradt.

Moszkva 2.

Feleség: Mi a francról félek én, mi a francról félek. A szeretet szerve: négy betű. Mikor hagy már aludni ez a kurva rettegés? Két hónapja ment el az apjuk. Két hónapja volt az az este, amit szeretnék visszacsinálni. Szeretném visszadugni

azt a kurva útlevelet a fiók mélyére, az apám orvosi papírjai közé. Szeretném, ha nem hívtam volna fel a taxitársaságot. Szeretném, ha ismét olyan bután elhihetnék mindent, mint azelőtt. Amikor hazajött *Moszkvából*, - lófaszt volt ő Moszkvában- napbarnítottan; én csak mereven odatartottam az arcomat puszira, és vártam.

Férj (Feleség): Végre itthon, már nagyon untam a többieket. Napok óta csak rád gondoltam.

Feleség: Hol voltál? Van valakid?

Férj (Feleség): Ugyan! Édesem, tudod jól mennyire, de mennyire szeretlek, és a mindenem vagy, ne viccelj már, honnan szedsz ilyen butaságokat?

Feleség: Hogy utaztál eddig?

Férj (Feleség): Jaj, de jó, hogy megtaláltad, már mindenhol kerestem.

Feleség: Hogy utaztál eddig?

Férj (Feleség): Hogyhogy hogy? Ne butáskodj, az alapítvány csoportos útlevelével. Ez Moszkva, nem Európa, nem lehet csak úgy utazgatni. És különben is, soha nem hazudnék neked, az életemnél jobban szeretlek benneteket. Eszembe se jutna másfelé nézegetni, miért is tenném. Nézz magadra, nincs az a férfiember a földön, aki nálam csodálatosabb, okosabb és kedvesebb nőt kapott volna feleségnek, és nagy bolond lennék ezt bármiféle hazugsággal kockára tenni.

Feleség: Hogy jöttél haza?

Férj: Taxival.

Feleség: Melyikkel?

Férj: A szokásossal.

NŐ2 (Diszpécser): Budapest Taxi, jó estét kívánok!

Feleség: Jó estét kívánok. A Szemlőhegy utca 12.-be hozott egy utast a kollégájuk, 19 óra 50 perckor.

NŐ2 (Diszpécser): Miben segíthetek?

Feleség: Ne haragudjon, de ottfelejtettünk egy csomagot a kocsiban. Megkérdezné a kollégát, hogy ott van-e?

Nő2 (Diszpécser): Persze, máris, azonnal. Hol tetszettek beszállni?

Feleség: Megnézné pontosan? Elgyalogoltunk egy kicsit a várakozás közben.

Nő2 (Diszpécser): 11. kerület Darvasi utca 2. Onnan szállította önöket a Szemlőhegy utcába. És a kolléga üzeni, hogy sajnálja, de nincs meg a csomag. Eltelt több mint egy óra, elvihette a következő utasok valamelyike. Máskor tessék hamarabb telefonálni.

Feleség: Innen jöttél mindig, tőle? Csendben csomagolt, szó nélkül. Próbáltam megfejtetni, hogy mit is érzek, miért is félek ennyire. Két hónap telt el de, azóta sem sikerült. Nem és nem tudom megfejtetni a zsibbadt rettegés miértjét. Talán csak jót akart nekem a sok hazugsággal. Talán szeretett is. Talán csak nem akarta ezt a fájást, ami most elért. Aztán hajnal felé, ahogy még mindig a fürdőszoba rózsaszín kövén ülök, valahol mélyen megszületik rá a válasz. Ezt az érzést takargattam és takargatom azóta is a zsibbadással és féléssel.

Úgy hívják, szégyen.

Házi bor

Nő1: Délelőtt értünk a tiszafüredi kempingbe. Egy házaspár mellett jelölték ki a helyünket. Nem szeretem a kempingeket, bezár a többi sátor közelsége. De ők nagyon kedvesen fogadtak, segítettek a sátort felépíteni, meghívtak kávéra, sőt este halászlét enni és házi bort inni. A boldogság és a kiegyensúlyozottság sugárzott róluk. A víz illata és a vacsora utáni csendes beszélgetés különös burkot font körénk. Ilyen intelligens és kedves házaspárral régen nem találkoztunk. Megbeszéltük, hogy másnap viszonzzuk a fantasztikus vacsorát. Sajnos mi csak étterembe tudjuk őket hívni, mert a felszerelésünk hiányos. Nincs az a cövek vagy mi! Alig húztuk be a sátorcipzárt a férjem már ott horkolt nekem. A házi bor megtette a hatását. Ugyan másnap a kirándulásból hullafáradtan tértünk vissza a kempingbe, de a közös vacsora és a jó hangulat mégis felvillanyozott bennünket. Még vagy három órát beszélgettünk a sátor

előtt, a feleség elszaladt egy órára, mert most érkezett meg a kemping másik végébe egy régi barátnője. Mikor visszatért, már mindenki álmos volt. A férjem megint hamar elaludt, de én csak forgolódtam a nyári melegben. Egyszer csak tompa zajokat, puffanásokat hallottam a szomszéd sátorból. Ütések-kiabálás és sírás zaja...

Nő2: *(sminkel; ütésnyomok a szeme körül)* Adnál egy cigit? Tudom, hogy nézek ki, megszoktam már.

Nő1: Azt hittem, a tietek a legtökéletesebb és legboldogabb házasság, amit csak ismerek.

Nő2: Ha ezt annak lehet nevezni... Adj egy cigit.

Nő1: Kérdezhetek?

Nő2: Túl sokáig voltam a barátnőmnél... a kemping másik végében, ezért!

Nő1: Ezért?

Nő2: Fáradt vagyok, ma nehezebben viselem a verést. Egész nap ugráltatott, büszkén, hogy minden szavára azonnal ugrom, teljesítem, bármilyen megalázó módon teszi ezt.

Nő1: Én épp fordítva láttam...

Nő2: A látszat. Imponálni akart nektek, a kemping-szomszédoknak. De amikor ti épp máshol voltatok...

Nő1: Nem félsz, hogy utánad jön?

Nő2: Nem. Elaludt! Ilyenkor 8-10 órát alszik, másnap virágot hoz.

Nő1: Nem nagyon értem.

Nő2: Amikor megismertem, nekem már megvolt a lányom. Ketten éltünk albérletben, óriási szegénységben. Esélyem se volt, hogy akár csak közepes körülményeket is biztosítsak neki. Aztán megismertem Lacit, Ausztriában dolgozott sebészorvosként, és elképesztően jól keresett. Magam sem értettem, hogy lehet ilyen szerencsém, hogy ez a jóképű magas férfi...

Nő1: Hát igen!

Nő2: Akinek mindene megvan, aki ráadásul orvos, pont engem akar, pont belém lesz ennyire szerelmes.

Nő1: Hát igen!

Nő2: Rajongott értem és a lányoméért is, akit persze hamar meghódított. Két hónap elteltével pedig egy szerelmes nap megkérte a kezemet. Azt ígérte mindig vigyázni fog ránk, csak legyek az övé. Félév múlva felhagyott a külföldi munkával, kertés házba költöztünk, nem engedte, hogy dolgozzak, azt mondta, hogy nekem csak az a feladatom, hogy az otthon melegét őrizzem, hogy szolgáljam ki, ha hazaér a munkából, és soha ne csaljam meg. Ezt könnyen megígértem, mert szívesen kiszolgáltam, nem esett nehezemre. Megcsalásról szó sem lehetett, hisz hűséges természet vagyok.

Nő1: Adsz tüzet?

Nő2: Várandós lettem, a tenyerén hordott, és miután megtudtuk, hogy fiunk születik...

Férfi/Nő2: Csak egy igazi férfi tud fiút nemzeni, a lányos apukák szart sem érnek.

Nő2: Megszületett a fiunk, Laci nem szerette, ha idegenekkel barátkozom, mégis összebarátkoztam néhányval. A közeli téren megismertem egy apukát, Andrást.

Nő1: Juj!

Nő2: Nagyon jó barátok lettünk, annyira, hogy félév elteltével elmondta, hogy meleg.

Nő1: Juj!

Nő2: A felesége nem tudja. Havonta egyszer eltűnik egy hétvégére otthonról...

Nő1: Juj!

Nő2: Épp beszélgetve sétáltunk, a babakocsik előttünk, amikor Laci elhúzott mellettünk a kocsival, de nem nézett felém, nem akart megismerni. Amikor hazaértem egy ökölcsapással várt a konyhában." Megmondtam! Ezt az egyet nem! Szeretőt nem!" Nem a szeretőm, csak egy barátom. - Az újabb ökölcsapás

után elájultam, a gyerek meg sírt közben a babakocsiban. Letört egy darab a fogamból. Megmutattam Lacinak, aki másnapra egy tündérré változott, és bevitt a városba új fogakat csináltatni. *(felveszi és becsatolja túsarkú cipőjét)*

NŐ1: *(cipőre)* Praktikus lesz neked így?

NŐ2: És ez így ment éveken keresztül. Két- három havonta jött rá a féltékenységi roham. Tavaly a negyedik fogsoromat csináltattuk, egy vagyont költöttünk rá. Mindig más fogorvoshoz visz. Szóval szép lassan megtanultam, hogy soha nem szólok vissza. Soha nem szólok vissza, mert se pénzem, se munkám, van viszont két gyerekem, akik istent látnak az apjukban.

NŐ1: Nagyon sajnállak!

NŐ2: Ne sajnálj. Nem vagyok jobb, mint ő, egy cseppet sem. Ahhoz, hogy túléljem, bosszút kellett álljak rajta. Rajta, akinek a legfontosabb ebben a rohadt életben az, hogy a barátai azt lássák micsoda férfi ő, aki egy szép nőt így beidomít. Egy igazi férfi uralkodik és irányít. Aztán már tudtam, hogy fogok bosszút állni. A gyenge pontja a végtelen nevetséges hiúsága és az önnön férfiasságába vetett hatalmas hite.

NŐ1: Ezt ismerem!

NŐ2: Nem tudom, hogy kezdődött, de egyszer csak lefeküdtem az egyik barátjával, akit a leginkább lenézett, és ez elégedettséggel töltött el. Aztán minden elérhető barátjával lefeküdtem, akiben csak egy csöppnyi hajlandóságot láttam. Minden pillanatot kihasználtam, amikor ivott, és bebódult tőle. Rásegítettem egy kicsit, és összetört altatót tettem a vörösborába minden alkalommal. Pontosán tudtam, hogy miből és mennyit adhatok be neki anélkül, hogy észrevenné. Hamar kitanultam mitől mennyit alszik és mikor ébred. Kijátszottam, megaláztam.

NŐ1: Ma is azt ittuk?

NŐ2: Csak a fiúk. Rendszeresen ugyanabban a szobában elégítettem ki szájjal a legjobb haverjait, ahol Laci eszméletlenségig részegen hortyogott. És bevallom, soha olyan jól nem esett. Aljas voltam és gusztustalan.

NŐ1: Pihenned kéne! Visszamenjünk?

Nő2: Nem! Még van egy kis dolgom. Itt van a kempingben egy régi szeretőm, meglátogatom. Ha már úgylis megvert ma, legalább legyen is oka rá.

Nő1: Kérhetek abból a házi borból szükség esetére?

Nő2: Reggel csomagolok neked.

Mama meséi

Nő1: Vasárnaponként anyámmal ebédelek. Anyám túpontos. Én mindig elkések.

Nő2: A fodrásznál mindig nagyon jó történeteket hallok!

Nő1:... mondja anyám a vasárnapi ebéd közben.

Nő2: Legalább olyan jókat, mint a férfiak a kocsmában.

Nő1: Majdnem minden vasárnapi ebéd ezzel a mondattal kezdődik.

Nő2: Éppen a festéssel a fejemen ülök, amikor Évike, a fodrászom,

Nő1: Mama, tudom, hogy Évike a fodrászod.

Nő2: Mondtam már? Érdekes. Hm.

Nő1: Hm!

Nő2: Mesélni kezdi mi történt az egyik kolléganőjével. Az a nő és az élettársa nagyon jól éltek, szerették egymást, és összejártak a nő egyik rokonával, nem túl közeli, de rokon –minden hétvégén. Amolyan ottalvós, vidéki hétvégékre. A rokonéknál két gyerek volt, meg éppen jött a harmadik, és az történt, hogy egyik este... ez a fodrásznő és a rokon maradtak fenn, kicsit többet ittak a kelleténél, és annyira megkívánták egymást, hogy egymásnak estek a teraszon.

Nő1: Anyám látványosan csóválja a fejét.

Nő2: Lelkifurdalásuk sem nagyon volt, sőt! A fodrász csaj...

Nő1: De mama! Te jó ég!

Nő2: Elköltözött a barátjától albérletbe.

Nő2: Közben megszületett a pasinál a harmadik gyerek is, a férfi egyre kevesebbet tudott a szeretőjével henteregni, aki finoman jelezte, hogy neki ez nem elég.

Nő1: Nekem kezdenek a viszonyok bonyolult lenni, de nem kérdezek vissza.

Nő2: Teljesen meg akarta szerezni, ezért kitalálta, hogy allergiás a hajfestékre, otthagya a fodrászatot, rávette a szeretője főnökét (éveken át hozzá járt nyiratkozni), hogy vegye őt oda a céghez. Elérte, hogy a főnök kirúgja a titkárnőjét, és őt vegye a helyére.

Nő1: Ez az Andika, az én fodrászom.

Nő2: Na, szép kis lotyóhoz jársz te fodrászhoz. De mindegy is! A kiéhezett, háromgyerekes szerencsétlen fasz...

Nő1: Mama!

Nő2:... beadta a derekát. Összefoglalom: tehát az az erkölcsösnek nem mondható fodrászod, Andika, még pofátlanul eljárkált a szeretője feleségéhez barátkozni, ami egyszerűen gusztustalan.

Nő1: Hirtelen nem tudom mi a gusztustalan, úgyhogy inkább behúzott nyakkal eszem a csirkét. Anyám egyre jobban belelovalja magát...

Nő2: Most jön a csavar! A feleség rájött a dologra, kapott egy névtelen e-mailt az internetten, amiben részletesen ecsetelték a férje és Andika viszonyát. Na, az az asszony berágott, elment a férje munkahelyére, óriási patáliát csapott, Andikának rettenetesen megtépte a hosszú, dögösre fésült haját, a férjének lekevert legalább három, de lehet, hogy inkább négy...

Nő1: Mama!

Nő2:...szott pofont, majd bedobálta az irodába a cuccait, megkérve, hogy a jövő hétig vigye el a maradékot, addig ők a gyerekekkel az egyik rokonnál lesznek.

Nő1: Azért a dolgok nem ilyen egyszerűek, nyilván az a feleség is ludas a dolgokban, nem csak szegény Andika a hibás mindenért.

Nő2: Fekete vagy fehér, és kész.

Nő1: Hirtelen rájövök, hogy anyám tökéletesen beleélte magát a feleség szerepébe, és nagyon jólesett neki, hogy gondolatban megtéphette azt a nőt. Mert *akkor* nem tette meg. A legjobb barátnője volt. Sokat járt hozzánk, anyám az öcsémrel volt várandós... Emlékszem a rengeteg sírásra, a kiabálásokra, meg hogy anyám mennyire, de mennyire félt, hogy mi lesz a meg sem született gyerekkel, mi lesz a kislány korában megálmódott családi idillel. Ahogy pakolta apám bőröndjébe a ruhákat. Emlékszem apám ijedt arcára. Emlékszem anyám könnytől áztatott arcára. Emlékszem milyen volt az első perc nélküle.

Nő2: Minden rendben lesz. Minden rendben lesz.

Nő1: Egy hónap múlva megszületett az öcsém, apu hazahozta őket a kórházból, kicsit ott volt velünk, aztán elment ahhoz a nőhöz, ahol nem sír a gyerek, nincsenek hormonok, és én sem vagyok, hogy a homokozóból behordott homokkal összepiszkoljam a horgászfelszerelését. Később, amikor a tékozló apám hazatért, a barátnő levelet küldött anyámnak (a visszaküldött apám bőröndjében találta), hogy semmit sem szabad a férfiakra erőltetni (apám nem akart gyereket, nemhogy kettőt, egyet sem), a férfiak már csak ilyenek, ha erőltetik őket, akkor elmenekülnek. Most itt ülünk anyám kedvenc éttermében, és gondolatban Andika haját tépkedi, mert akkor nem tette meg. Anyám olyan mintha a Casablancából lépett volna ki, és valamilyen varázslatos módon eléri, hogy a környezete is úgy viselkedjen. Feltűnés nélkül körülnéz az étteremben, majd leadja rendelését.

Nő2: Ugye, itt nem tesznek cukrot a limonádéba? Az orvosom azt mondta, tartani tudom a súlyomat, ha mellőzöm ezeket a felesleges kalóriákat.

Nő1: Csodálatosan nézel ki mama, neked nem kell ilyesmire figyelni.

Nő2: Szóval, volt még egy csavar a történetben. Miután a himpellért kirakta a felesége, és végre egymáséi lettek, alig telt el három hónap, amikor is Andika összejött a főnökével. Mert rájött, hogy a főnök jobban keres, nincs gyereke, nincs elvált felesége, nincs kidobott sportszatyornyos ruhája. Így aztán Andika csendben leépítette a szeretőjét, rábeszélte, könyörögje vissza magát az asszonyhoz és ahhoz a három szegény gyerekhez, hiszen egy apának mégiscsak a gyerekei mellett a helye, meg az a szegény feleség is mit érezhet, és ő bizony nem venné a lelkére, hogy miatta megy tönkre a család. Esküszöm apád sírjára,

hogy a legjobb barátnőm második levelében, amikor is visszapaterolta apátokat, szóról szóra ez állt.

NŐ1: A történet kísértetiesen hasonló módon fejeződött be mindkét helyen. A feleségek visszafogadták a férfiakat és boldogan éltek egészen a következő csalódásig. *(késeltetéssel NŐ2 is mondja ugyanezt a szöveget)* Anyám, látom, ahogy oldalra pillogat, mert biztos benne, hogy az a jóképű úr le sem veszi róla a szemét. Megvinné kilóra a pasit!

NŐ2: Van egy tollad?

NŐ1: Nem hiszek a szememnek.

NŐ2: Csak a mobilt adom, nem szeretem, ha otthon zaklatnak. Na, vidd szépen oda annak a sármos úrnak.

NŐ1: *(odamegy egy férfinézőhöz, majd vissza):* Úristen, kifizette a számlánkat!

NŐ2: Óh! Menj csak kislányom, ha sietned kell!

NŐ1: Látom, ahogy anyámat beburkolja a rózsaszín köd. Már egy másik világból int felém. Pontosan tudom, hogy egy ideig nem lesz rám szüksége, egészen a következő csalódásig.

EPILÓGUS - A rózsaszín ruha

NŐ1: Még nem voltam harminc, amikor megszületett Barbara lányom. Barbarának ugyan nem Gergelyferi volt az édesapja, de pont olyan volt, mint ahogy Gizivel elterveztük annak idején. Olyan hatéves lehetett, amikor jégkrémet nyalva sétáltunk a Berekalján, és szembejött velem Gizi, egy férfi és egy kisleány társaságában. Ahogy meglátott reflexszerűen elfordította a fejét. A férfiban felismertem azt a magas fiút a szomszéd lépcsőházból.

Barbara, nézd csak azt a kisleányt, milyen helyes! Még az is lehet, hogy ő lesz a férjed.

Bemutató a Lipták Villában 2019. november 16.

Játsszák: Majzik Edit és Sárközi-Nagy Ilona

Zene: Ifj. Márkos Albert

Jelmez: Papp Janó

Dramaturg: Dobák Livia

Rendező: Sipos Vera